

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 27 gusht 2020
Nr. ref.:RK 1613/20

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI37/20

Parashtrues

Limak Kosovo International Airport J. S. C. “Adem Jashari”

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës,
Rev. nr.297/2019, të 18 nëntorit 2019**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga shoqëria aksionare Limak Kosovo International Airport “Adem Jashari”(në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), me seli në fshatin Vrellë, Komuna e Lipjanit, e përfaqësuar me autorizim nga Fazli Gjonbalaj dhe Leonora Fejzullahu.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 297/2019 (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme), të 18 nëntorit 2019.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, me të cilin pretendohet se janë shkelur të drejtat e parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit] nenin³¹ [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) si dhe me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt), dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafin 4, të nenit 21 [Parimet e përgjithshme] dhe paragrafin 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 24 shkurt 2020, parashtruesi i kërkesës e parashtrroi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 24 shkurt 2020, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Nexhmi Rexhepi, Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Gresa Caka-Nimani (kryesuese) Bajram Ljatifi dhe Safet Hoxha (anëtarë).
7. Më 10 mars 2020, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës. Të njëjtën ditë Gjykata njoftoi edhe Gjykatën Supreme për regjistrim si dhe i dërgoi një kopje të kërkesës.
8. Më 22 korrik 2020, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve të rastit

9. Më 12 gusht 2010, Qeveria e Republikës së Kosovës dhe parashtruesi i kërkesës kishin nënshkruar një Marrëveshje të Partneritetit Publiko Privat (në tekstin e mëtejme: MPPP). Para marrëveshjes së MPPP-së, Aeroporti i Prishtinës u quajt Aeroporti Ndërkombëtar i Prishtinës “ Adem Jashari” (në tekstin e mëtejme: ANP). Bazuar në Marrëveshjen e MPPP-së, parashtruesi i kërkesës (gjegjësisht Limak Kosovo International Airport “Adem Jashari”) kishte marrë obligim që punëtorët t'i mbajë në punë edhe për 3 (tre) vite të tjera.

10. Në bazë të shkresave të lëndës rezulton se I.A. (në tekstin e mëtejme: punëtorja) kishte qenë e punësuar tek ANP-ja nga data 4 nëntor 2003 deri më 4 prill 2011. Pas nënshkrimit të MPPP-së, punëtorja I.A. ka qenë në marrëdhënie të rregullt pune tek parashtruesi i kërkesës nga 4 prilli 2011 deri më 3 prill 2014.
11. Më 3 mars 2014, përkatësisht 30 (tridhjetë) ditë para skadimit të kontratës, parashtruesi i kërkesës e kishte njoftuar punëtoren se nuk do t'i ofrohet kontratë e re e punës pas skadimit të kontratës ekzistuese, me arsyetimin se kontrata nuk do t'i vazhdohet bazuar në "[...] politikat e Bordit të Drejtorëve për planifikimin e ardhshëm të resurseve njerëzore".
12. Më 11 mars 2014, punëtorja ka parashtruar ankesë tek parashtruesi i kërkesës (punëdhënësi) lidhur me njoftimin për mos ripërtëritjen e kontratës së punës, duke kërkuar që i njëjti të anulohet.
13. Më 20 mars 2014, parashtruesi i kërkesës e kishte refuzuar si të pabazuar ankesën e punëtores.
14. Në një datë të pasaktësuar, punëtorja I.A. paraqiti kërkesëpadi në Gjykatën Themelore në Prishtinë-Dega në Lipjan (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore), ku kërkoi që të anulohet Njoftimi i 3 marsit 2014, i lëshuar nga parashtruesi i kërkesës, dhe të detyrohet parashtruesi i kërkesës që punëtoren ta kthejë në punë, me të gjitha të drejtat dhe obligimet, përfshirë edhe kompensimin e dëmshpërblimit material.
15. Më 6 maj 2015, Gjykata Themelore, përmes Aktgjykimit (C. nr.197/2014), ka miratuar kërkesëpadinë e punëtores I.A. si të bazuar dhe detyroi parashtruesin e kërkesës që: (i) ta kthejë në punë punëtoren dhe të anulohet njoftimi i parashtruesit të kërkesës i 3 marsit 2014 (ii) t'ia paguajë shumën përkatëse punëtores në emër të dëmit material për shumën e të ardhurave për periudhën prej 3 prillit 2014 deri më 30 prill 2015; dhe (iv) të mbulojë shpenzimet e procedurës kontestimore.
16. Gjykata Themelore kishte arsyetuar se punëtorja I.A. në mënyrë të pandërprerë ka punuar për 10 (dhjetë) vite te parashtruesi i kërkesës dhe paraardhësi i tij në Aeroportin Ndërkombëtar "Adem Jashari". Më tutje, Gjykata Themelore arsyetoi se *"në bazë të nenit 10.5 të Ligjit të Punës, Gjykata erdhi deri te përfundimi se marrëdhënja e punës në kohë të caktuar e paditëses tek e paditura konsiderohet marrëdhënie e punës në kohë të pacaktuar, andaj gjykata konsideron se me këtë situatë e paditura për me ja shkëputë kontratën e punës paditëses ka qenë e obliguar që të udhëheqë procedurë të brendshme për ndërprerje të mardhënjes së punës, procedurë kjo e cila nuk është udhëhequr tek e paditura, por paditësja vetëm është njoftuar me njoftimin për mospertritjen e kontratës së punës"*.
17. Më 31 korrik 2015, parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore (C. nr.197/2014), në Gjykatën e Apelit të Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Apelit), duke pretenduar shkelje thelbësore të dispozitave procedurale, konstatim të gabuar të gjendjes faktike dhe aplikim të gabuar të së drejtës materiale.
18. Më 28 maj 2019, Gjykata e Apelit përmes Aktgjykimit (AC.nr.3788/2015) ka refuzuar, si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe kishte vërtetuar Aktgjykimin e

Gjykatës Themelore (C. nr.197/2014), duke e konsideruar të njëjtin si të drejtë dhe të ligjshëm. Gjykata e Apelit arsyetoi se gjykata e shkallës së parë ka dhënë arsye konkrete për faktet vendimtare, si dhe ka dhënë shpjegime të duhura për një vendosje të këtyllë të mbështetur në dispozitat përkatëse ligjore.

19. Më 8 korrik 2019, parashtruesi i kërkesës paraqiti kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme, kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, duke pretenduar shkelje thelbësore të dispozitave procedurale dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.
20. Më 18 nëntor 2019, Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit Rev. nr. 297/2019, refuzoi si të pabazuar revizionin e parashtruesit të kërkesës, duke e vlerësuar vendimin e goditur si të drejtë, me arsyetim se janë dhënë arsye të mjaftueshme për faktet e rëndësishme për gjykim të drejtë të kësaj çështjeje.
21. Në Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, ndër të tjera, theksohet se “[...] Gjykata e shkallës së dytë në arsyetimin e aktgjykimit ka dhënë arsye të mjaftueshme për faktet relevante për gjykim të drejtë të kësaj çështje juridike të cilat i pranon edhe kjo Gjykatë, kështu që pretendimet në revizion nuk e vënë në pyetje ligjshmërinë e aktgjykimit kontestues”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

22. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon se me vendimin e kontestuar i janë shkelur të drejtat e tij, të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës, si dhe me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ.
23. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme nuk ka dhënë arsyetim të mjaftueshëm në vendimin e saj. Në lidhje me këtë pretendim, parashtruesi thekson se: *“aktgjykimi i Gjykatës Supreme nuk ka arsyetim të mjaftueshëm, sidomos në lidhje me shkeljet esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore (erores in procedanto) të Ligjit të Procedurës Kontestimore”*.
24. Parashtruesi i kërkesës, fillimisht, pohon se Gjykata Supreme në aktgjykimin përkatës ka bërë zbatim të gabuar të së drejtës materiale *“erores in iudicando”* dhe ka interpretuar gabimisht nenin 10.5 të Ligjit të Punës, nr. 03/L-212 dhe MPPP-së sepse, sipas parashtruesit, punëtorja nuk kishte 10 (dhjetë) vjet pune të pandërprerë tek parashtruesi.
25. Më tutje, parashtruesi i kërkesës pretendon se *“Gjykata Supreme e Kosovës bëri interpretimin e gabuar të nenit 10.5 të Ligjit të Punës Nr. 03/L 212 ngase ajo nuk mund të aplikohet për Kompaninë Limak ngase paditësja nuk kishte (10) vite pune pandërprerë tek e paditura”*.
26. Lidhur me këtë, parashtruesi i kërkesës thekson se Gjykata Supreme do të duhej të kishte marrë parasysh nenin 9.18 të MPPP-së sipas së cilit parashtruesi i kërkesës merr për obligim t’i mbajë punëtorët në punë me afat prej tre (3) vitesh.
27. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu i referohet edhe Aktgjykimit të Gjykatës Kushtetuese KI138/15, në të cilin Gjykata, ndër tjera thekson se *“aplikimi i të drejtës materiale që*

mund të ishte fakt, ishte përcaktuese për marrjen e aktgjyimit të asaj gjykate porse Gjykata Supreme nuk e adresoj fare këtë çështje dhe vetëm konstatoi që gjykatat e shkallëve më të ulëta në mënyrë të drejtë kanë zbatuar dispozitat e ligjit material.”

28. Andaj, si rrjedhojë parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme nuk e ka arsyetuar mjaftueshëm aktgjykimin e saj dhe nuk i ka trajtuar çështjet e ngritura lidhur me aktgjykimet e gjykatave të shkallëve më të ulëta.
29. Parashtruesi i kërkesës, kërkon që Gjykata ta shfuqizojë Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, në mënyrë që çështja të kthehet në rigjykim.

Dispozitat përkatëse ligjore

Ligji Nr. 03/L-212 i Punës

Neni 10 [Kontrata e Punës]

1. *Kontrata e punës lidhet në formë të shkruar dhe nënshkruhet nga punëdhënësi dhe i punësuar.*
2. *Kontrata e Punës mund të lidhet për:*
  - 2.1. *një periudhë të pacaktuar;*
  - 2.2. *një periudhë të caktuar; dhe*
  - 2.3. *për punë dhe detyra specifike.*
3. *Kontrata e punës që nuk përmban kurrfarë hollësish për kohëzgjatjen e vet, duhet të konsiderohet si kontratë në periudhë të pacaktuar.*
4. *Kontrata për periudhë të caktuar nuk mund të lidhet për një periudhë më të gjatë se dhjetë (10) vite.*
5. *Kontrata për një periudhë të caktuar që ripërtërihet në mënyrë të qartë ose të vetëkuptueshme për një periudhë të punësimit më të gjatë se dhjetë (10) vite, konsiderohet si kontratë për një periudhë të pacaktuar kohore.*

Neni 67 [Ndërprerja e Kontratës së Punës sipas fuqisë ligjore]

1. *Kontrata e Punës sipas fuqisë ligjore, ndërpritet:*
[...]
  - 1.3. *me skadimin e kohëzgjatjes së kontratës;*

Neni 70 [Ndërprerja e Kontratës së Punës nga ana e punëdhënësit]

1. *Punëdhënësi mund t'ia ndërpresë kontratën e punës të punësuarit me një periudhë paralajmërimi, atëherë kur:*

- 1.1. ndërprerja e tillë arsyetohet për arsye ekonomike, teknike ose organizative;
  - 1.2. i punësuar nuk është më i aftë t'i kryejë detyrat e punës;
  - 1.3. punëdhënësi mund ta ndërpresë kontratën e punës në rrethanat e përcaktuara në nënparagrafin 1, 1 dhe 1, 2 të këtij paragrafi nëse është e papërshtatshme për punëdhënësin që ta transferojë të punësuarin në një vend pune tjetër, ta trajtojë a ta kualifikojë atë për ta kryer punën ose ndonjë punë tjetër;
  - 1.4. punëdhënësi mund t'ia ndërpresë kontratën e punës të punësuarit në periudhën e kërkuar të paralajmërimit të ndërprerjes në:
    - 1.4.1. rastet e rënda të sjelljes së keqe të punonjësit; dhe
    - 1.4.2. për shkak të përmbushjes së pakënaqshme të detyrave të punës.
  - 1.5. punëdhënësi duhet ta njoftojë të punësuarin për largimin e tij/saj menjëherë pas rastit që shpie në largim, ose sapo punëdhënësi të jetë vënë në dijeni të atij rasti;
  - 1.6. punëdhënësi mund t'ia ndërpresë kontratën e punës të punësuarit pa periudhën e kërkuar të paralajmërimit të ndërprerjes, atëherë kur:
    - 1.6.1. i punësuar është fajtor për përsëritjen e një keqsjelljeje më pak serioze ose të shkëljes së detyrimeve;
    - 1.6.2. performanca e të punësuarit mbetet e pakënaqshme përkundër paralajmërimit me shkrim.
2. Punëdhënësi mund ta ndërpresë kontratën e punës në bazë të nën paragrafit 1.6. të paragrafit 1. të këtij neni vetëm atëherë kur i punësuar ka marrë përshkrimin në formë të shkruar të performancës së pakënaqshme, një afat të përcaktuar kohor brenda të cilit i punësuar duhet ta përmirësojë performancën e vet, si dhe një deklaratë se dështimi për përmirësimin e performancës do të rezultojë me largim nga puna pa asnjë paralajmërim të mëtejshëm me shkrim.
[...]

Neni 71

[Koha e njoftimit për ndërprerjen e kontratës së punës]

1. Punëdhënësi mund të ndërpresë kontratën e punës në kohë të pacaktuar në bazë të nenit 70, të këtij ligji në këto intervale kohore të njoftimit:
  - 1.1. prej gjashtë (6) muaj deri në dy (2) vite punësim, tridhjetë (30) ditë kalendarike;
  - 1.2. prej dy (2) deri në dhjetë (10) vite punësimi, dyzetepesë (45) ditë kalendarike;
  - 1.3. mbi dhjetë (10) vite punësim, gjashtëdhjetë (60) ditë kalendarike.
2. Punëdhënësi mund të ndërpresë kontratën e punës për kohë të caktuar me njoftim prej tridhjetë (30) ditësh kalendarike. Punëdhënësi i cili nuk ka për qëllim të ripërtërijë kontratën me periudhë të caktuar duhet të informojë punësuarin së paku tridhjetë (30) ditë para skadimit të kontratës. Dështimi për ta njoftuar nga punëdhënësi, do t'i japë të drejtën të punësuarit për zgjatjen e tridhjetë (30) ditëve kalendarike shtesë me pagë të plotë.

Marrëveshja për Partneritet Publiko privat për Operimin dhe Zgjerimin e Aeroportit Ndërkombëtar të Prishtinës

9.18 [Përfundimi i Personelit]

“Partneri Privat mun të përfundoj punësimin ose ndonjë angazhim të çfarëdo punëtori të ANP (i) në çdo kohë për çështjet në lidhje me ligjet , rregullat, dhe rregulloret administrative dhe dekretet e aplikuar (ii) sipas marrëveshjes së përbashkët , dhe (iii) pa kufizime pas përvjetorit të tretë (3) të Datës së hyrjes në fuqi.”

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

30. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej me Ligj dhe të parapara me Rregulloret të punës.

31. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

32. Gjykata po ashtu i referohet paragrafit 4, të nenit 21 [Parimet e përgjithshme] të Kushtetutës, që përcakton:

“4. Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejné edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme.”

33. Fillimisht, Gjykata vë në pah se parashtruesi i kërkesës (si person juridik) ka të drejtë të paraqes ankesë kushtetuese, duke u thirrur në shkelje të pretenduara të të drejtave dhe lirive themelore të tij, që vlejné për individët dhe personat juridikë (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese nr. KI41/09, parashtruesi i kërkesës *Universiteti AAB-RIINVEST L.L.C.*, Aktvendimi për papranueshmëri i 3 shkurtit 2010, par.14).

34. Në vazhdim, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohet në Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 47 [Kërkesa individuale] nenit 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe nenit 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 [Kërkesa individuale]

- 1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.*
- 2. Individit mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të këtë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.*

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49
[Afati]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. [...]”

35. Sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar i cili konteston aktet e një autoriteti publik, pas shterimit të të gjitha mjeteve juridike. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka sqaruar të drejtat dhe liritë që ai pretendon se i janë shkelur përmes vendimit të kontestuar, në pajtim me kushtet që kërkohen nga neni 48 i Ligjit, dhe e ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatin e përcaktuar në nenin 49 të Ligjit.
36. Megjithatë, Gjykata duhet të vlerësojë më tej nëse janë plotësuar kriteret e pranueshmërisë së kërkesës, të parapara në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës, duke përfshirë kushtin që kërkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Kështu, rregulli 39 (2) i Rregullores së punës, përcakton:

“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”

37. Në dritën e kësaj, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon se i është shkelur e drejta e tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së, për shkak se vendimet e gjykatave të rregullta nuk janë arsyetuar në mënyrë të mjaftueshme, ndërsa shkeljet e të drejtave të tjera të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ parashtruesi i paraqet si pasojë e shkeljes së të drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm.
38. Thelbi i pretendimeve të parashtruesit të kërkesës është që Gjykata Supreme nuk e ka arsyetuar mjaftueshëm aktgjykimin e saj dhe e njëjta e ka interpretuar gabimisht nenin 10.5 të Ligjit të Punës (nr. 03/L-212), sepse sipas parashtruesit punëtorja I.A. nuk kishte 10 (dhjetë) vjet pune të pandërprerë tek parashtruesi. Më tutje, parashtruesi i kërkesës e argumenton këtë pretendim duke u mbështetur në nenin 9.18 të MPPP-së, sipas së cilit ky i fundit merr për obligim t'i mbajë punëtorët në punë me afat prej 3 (tre) vitesh pas hyrjes në fuqi të MPPP-së. Parashtruesi i kërkesës, po ashtu, pretendon se i është shkelur e drejta e tij kushtetuese për mjete efektive juridike si pasojë e mungesës së arsytimit të vendimit të kontestuar.
39. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta e kanë interpretuar gabimisht ligjin kur i janë referuar përvojës së punës së punëtores, duke pretenduar se gjykata në rastin në fjalë do të duhej të konsideronte se bëhet fjalë për dy punëdhënës të ndryshëm (duke iu referuar kështu Aeroportit Ndërkombëtar “Adem Jashari”, para dhe pas nënshkrimit të MPPP) dhe duke

theksuar se punëtorja nuk i kishte më shumë se 10 (dhjetë) vjet pune tek parashtruesi i kërkesës.

40. Gjykata Supreme gjatë shqyrtimit të pretendimeve të parashtruesit të kërkesës arsyetoi se fakti që prej momentit të nënshkrimit të kontratës me Qeverinë, punëtorja nuk ka më tepër se 3 (tre) vjet përvojë pune nuk është me ndikim sepse ajo ka punuar në vendin e njëjtë të punës për më tepër se 10 (dhjetë) vjet. Gjykata Supreme, më tutje, ka sqaruar se kontrata konsiderohet për periudhë të pacaktuar dhe mund të ndërpritet vetëm në bazë të nenit 70, e kurrësesi në bazë të nenit 67, paragrafët 1 dhe 3 të Ligjit të Punës.
41. Në lidhje me këtë Gjykata Supreme arsyetoi si në vijim: *"Gjykata Supreme vlerëson se pretendimet të autorizuarit të paditurit lidhur me atë se, aktgjykimi i goditur është rrjedhojë e zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, janë të pabazuara dhe të paqëndrueshme për faktin se, njoftimi për mos përtrirjen e kontratës së punës, së paditësit është marrë në kundërshtim me Ligjin e Punës, që është ligj themelor që rregullon marrëdhënien e punës në Kosovë, ku është përcaktuar baza dhe procedurat për ndërprerjen e kontratës së punës së paditësit. Paditësi nga data 4.04.2011 dhe deri më 3.4.2014, ka pasur kontratë me kohë të caktuar, kontrata e tillë e punës në bazë të nenit 10.5 të Ligjit të Punës konsiderohet si kontratë për një periudhë të pacaktuar kohore dhe kështu që edhe për ndërprerjen e kontratës së punës duhet të respektohen procedurat e përcaktuara ligjore".*
42. Në dritën e shtjellimeve të mësipërme, Gjykata konsideron se të gjitha pretendimet dhe argumentet e parashtruesit, të cilat ishin të rëndësishme për zgjidhjen e kontestit, ishin dëgjuar dhe shqyrtuar siç duhet nga gjykatat e rregullta. Prandaj, Gjykata konstaton se procedurat në gjykatat e rregullta, të shikuara në tërësinë e tyre, ishin të drejta (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese KI75/18, parashtrues i kërkesës, *Ilmi Behrami dhe Fatime Behrami-Parduzi* Aktvendim për papranueshmëri i 7 shkurtit 2019).
43. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës thirret në Aktgjykimin KI138/15 të Gjykatës Kushtetuese, duke pohuar se *"aplikimi i të drejtës materiale që mund të ishte fakt, ishte përcaktuese për marrjen e Aktgjykimit të asaj gjykate por se Gjykata Supreme nuk e adresoj fare këtë çështje dhe vetëm konstatoi që gjykatat e shkallëve më të ulëta në mënyrë të drejtë kanë zbatuar dispozitat e ligjit material".*
44. Sa i përket këtij pretendimi të parashtruesit të kërkesës, Gjykata rikujton se rasti i përmendur dallon nga rasti konkret, për arsytet në vijim: (i) çështja e procedurës disiplinore në rastin KI138/15 ka qenë e ndryshme nga rasti konkret sepse nuk ka qenë e qartë baza juridike sipas së cilës është zhvilluar procedura disiplinore; dhe, (ii) kanë ekzistuar elemente kontradiktore në vendimet e gjykatave të shkallës më të ulët. Përveç kësaj, Gjykata e Apelit kishte aplikuar dhe përdorur si bazë për arsyetim Udhëzimin Administrativ i cili rezultoi nga Rregullorja për Shërbimin Civil, e jo Ligjin e Punës. Ky argument, edhe pse ishte ngritur nga parashtruesi i kërkesës në këtë rast, nuk është shqyrtuar nga Gjykata Supreme (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese KI138/15, *Sharr Beteiligungs GmbH*, Aktgjykim i 4 shtatorit 2017).
45. Në dritën e këtyre argumenteve, Gjykata konstaton se të gjitha argumentet e parashtruesit të kërkesës, të cilat ishin të rëndësishme për zgjidhjen e kontestit të tij, janë shqyrtuar dhe vendosur siç duhet nga gjykatat e rregullta. Rrjedhimisht, Gjykata

konstaton se procedurat në gjykatat e rregullta, të shikuara në tërësinë e tyre ishin të drejta (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese KI129/18, parashtrues *Limak Kosovo International Airport "Adem Jashari"*, Aktvendim për papranueshmëri i 20 qershorit 2019 , paragrafët 58 dhe 59 dhe shih, gjithashtu, rastin KI70/11, parashtrues të kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).

46. Vërtetimi i plotë i gjendjes faktike dhe aplikimi i drejtë i ligjit brenda juridiksionit të tyre është detyrë parësore e gjykatave të rregullta (çështje e ligjshmërisë). Prandaj, Gjykata Kushtetuese nuk mund të veprojë si "gjykatë e shkallës së katërt" (shih, *mutatis*, rastin e Gjykatës Kushtetuese KI86/11, parashtrues i kërkesës *Milaim Berisha*, Aktvendim për papranueshmëri i 5 prillit 2012).
47. Si rrjedhojë, Gjykata konstaton se e drejta në gjykim të drejtë dhe të paanshëm e parashtruesit të kërkesës nuk është shkelur nga vendimet e autoriteteve publike, përkatësisht përmes vendimeve të gjykatave të rregullta.
48. Lidhur me pretendimet për shkelje të neneve 24, 32 dhe 46 të Kushtetutës, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të këtyre neneve pa argumentuar dhe pa arsyetuar shkeljen e të njejtave përmes Aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës Supreme.
49. Gjykata rikujton se fakti i thjeshtë se parashtruesi i kërkesës nuk pajtohet me rezultatin e vendimit të Gjykatës Supreme (dhe gjykatave të shkallës më të ulët) nuk është e mjaftueshme për të ndërtuar një pretendim të argumentuar për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkelje të tilla të Kushtetutës, parashtruesit e kërkesave duhet të sigurojnë pretendime të arsyetuara dhe argumente bindëse (shih, *mutatis mutandis*, rastin e Gjykatës Kushtetuese KI136/14, *Abdullah Bajqinca* , Aktvendim për papranueshmëri, i 10 shkurtit 2015, paragrafi 33).
50. Si përmbledhje, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk ka paraqitur dëshmi, fakte dhe argumente që dëshmojnë se procedurat në gjykatat e rregullta kanë shkaktuar shkelje të të drejtave të tij të garantuara me Kushtetutë, gjegjësisht me nenet 24, 31, 32 dhe 46 të Kushtetutës, në ndërlidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
51. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe si e tillë deklarohet e papranueshme në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullat 39 (2) dhe 59 (b) të Rregullores së punës, më 22 korrik 2020, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

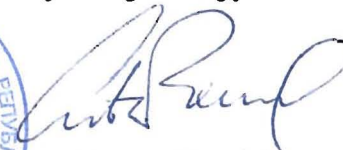
Gjyqtar raportues

Nexhmi Rexhepi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi